

257. Sikken voldsom Trængsel og Allarm.

(Julestemning.)

Allegretto.

mf

1. Sikken voldsom Trængsel og Al-larm, det er koldt, og man maa gaa sig varm,

Lyg-ten tæn-des Klok-ken fi - re alt, det skal væ-re Af-ten med Ge-valt.

Midt paa Ga-den sæl-ges Træer og Frugt, se Bu-tik-ken, hvor den straa-ler smukt.

Va-rer kan man faa i tu-sind-vis, tænk Dem ba-re, un-der Ind -kjøbs-pris,

Pris, Pris, Pris, Pris, Pris, Pris, tænk Dem ba-re, un-der Ind -kjøbs -

pris, Pris, Pris, Pris, Pris, Pris, tænk Dem ba-re, un-der Ind -kjøbs - pris.

2. Haandværksmanden han maa holde her,
Kunstneren har ogsaa sit Besvær,
Og hans Værker spredes vidt omkring,
Takket være Hornemann og Bing!
Man af Kundskabsvæsnet daglig ser,
At Poeterne blir fler og fler.
Selv min lille bly forfrosne Fugl
Kvidrer med idag, for det er Jul.
3. Pyntet smukt af en usynlig Haand
Staar nu Træet der med Lys og Baand;
Døren aabnes, og man strømmer ind,
Kredsen sluttet med begejstret Sind.
Børnene de hoppe rask afsted,
Bedstefader han er ogsaa med,
Lad os tage Del i deres Sang,
Brødre, vi var ogsaa Børn engang.
4. Juleaften o, hvor er du sød,
Saa skal alle Folk ha' Risengrød,
Æbleskiven bliver flittig vendt,
Gaasestegen er til Bagren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit Fad,
Sikken Guds Velsignelse af Mad;
Lænkehunden selv faar dobbelt Sul,
Den skal ogsaa vide, det er Jul.
5. Naar man ikke er en doven Krop,
Staar man Julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, Gaden er saa glat,
Kirken lyser i den stille Nat.
Indenfor er Sang og festlig Fred,
Og man føler sig saa vel derved,
Allerhelst naar Præknen ikke dur;
Thi saa faar man sig en lille Lur.
6. Op ad Dagen gaar man Byen rundt,
Trækker Vejret lidt, det er saa sundt.
Alle Folk er i den nye Stads,
Men om Aften er der fint Kalas.
Gud velsigne den, som først opfandt
Det at lege Jul og give Pant.
Unge Pige, lad os lege Skjul,
Giv mig kun et Kys, det er jo Jul.
7. Du, som skænkte os den skønne Fest,
Hvad der baader os, det ved du bedst;
Dog jeg har det Haab at, før jeg dør,
Du ej nægter mig en vis Favør.
Drej kun Universet helt omkring,
Vend kun op og ned paa alle Ting,
Jorden med, thi den er falsk og hul,
Rør blot ikke ved min gamle Jul.

P. Faber.